

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-111/12

**Priština,
17. jul 2013. godine**

U postupku

B. S.

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

L. A.

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda u sastavu Elka Filcheva-Ermenkova, Esma Erterzi i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/142/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA26069), od dana 29. februara 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 17. jula 2013. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1. Poništava se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/142/212 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem**

- 26069), od dana 29. februara 2012. godine, i odbacuje se imovinski zahtev za privatnu imovinu zbog nedostatka nadležnosti.
2. **Žalilac treba platiti troškove postupka određene u iznosu od 60 € (šezdeset evra) u vremenskom roku od 90. (devedeset) dana od dana uručenja presude pod pretnjom prisilnog izvršenja.**

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 08. februara 2007. godine, B. S. je u ime njegovog oca, u svojstvu člana domaćinstva, podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao priznavanje svojine i ponovni posed nad imovinama koje se nalaze u Lužanu, Opština Podujevo, na mestu zvanom "Brdo-Voća", parcela br. 327, livada III klase u površini od 55 ar i 38 m², parcela br. 328, livada III klase u površini od 23 ar i 39 m², i parcela br. 329, livada III klase u površini od 19 ar i 99 m². Podnosilac zahteva je izjavio da su parcele izgubljene 15. juna 1999. godine, kao rezultat okolnosti na Kosovu u 1998./1999. godini. Zahtev je upisan pod brojem KPA26069.

U prilogu njegovom imovinskom zahtevu, podnosilac zahteva je dostavio KAI sledeća dokumenat:

- Posedovni list br. 23, izdat dana 11. marta 2003. godine, od strane Republičkog organa za geodeziju Republike Srbije – Katastarska uprava Podujevo. Na osnovu ovog posedovnog lista, ustanovljeno je da je B. S., otac podnosioca zahteva, nosilac imovinskog prava nad parcelama koje su pitanje imovinskog zahteva;
- Rešenje Opštinskog suda u Podujevu T.nr.98/03 od dana 23. novembra 1983. godine, koji ustanovljava da je otac podnosioca zahteva B. S. bio proglašen naslednikom nepokretne imovine upisane u posedovnom listu br. 23 u Katastarskoj zoni Lužane, Opština Podujevo;
- Ugovor o podeli nepokretne imovine, overen od strane Opštinskog suda u Kuršumlji – ogranak Podujeva, Vr.nr.287/03 dana 11. marta 2003. godine, koji pokazuje da je imovina podeljena između D. S., B. S. i S. L., gde je B. S. stekao gore navedene parcele (pod brojevima 327, 328 i 329).

U 2010. godini, KAI je obavestila zahtev postavljanjem znaka na mestu na kome se navodno nalazila parcela. Nakon obaveštenja katastarskih parcela koje su pitanje imovinskog zahteva podnetog od strane podnosioca zahteva, ekipa za obaveštenje KAI je našla da su ove imovine korišćene od strane L.A. iz sela Kisele Banje, Opština Podujevo, koji tvrdi imovinsko pravo.

Kako bi podržao njegove tvrdnje, tužena strane je dostavila sledeća dokumenta:

- Dertifikat Odeljenja za ekonomiju, planiranje i razvoj Opštine Podujevo br. 08/243-07 od dana 19. marta 2007. godine;
- Izjava, koja navodi da je on kupio imovine, koje su pitanje imovinskog zahteva podnosioca zahteva, od strane Dobrivoja Stolića za iznos od 30.000 DM, ali nije mogao preneti iste u njegovo ime u sudu, jer je otac D. S. preminuo, a ove imovine su bile upisane na ime njegovog oca a ne na njegovo (D.) ime. On je kupio ove nepokretne imovine pre oružanog sukoba, što znači pre 1999. godine, te do tada D. S. mu nikada nije smetao da koristi imovinu;
- Posedovni list br. 164, izdat od strane Uprave za katastar, geodeziju i svojinu Opštine Podujevo, od dana 29. novembra 2007. godine, kojim je ustanovljeno da su katastarske parcele pod brojevima 327, 328 i 329 u Katastarskoj zoni Lužane, Opština Podujevo upisane na ime B. S., oca podnosioca zahteva;
- Certifikat o pravima nad nepokretnom imovinom UL-71712048-00164, izdat dana 07. juna 2011. godine od strane Katastarske kancelarije Podujeva, kojim je ustanovljeno da su katastarske parcele pod brojevima 327, 328 i 329, koje se nalaze na mestu zvanom "Kodra e Voçës", imovina B. S., oca podnosioca zahteva.

Odlukom KPCC/D/A/142/2012, od dana 29. februara 2012. Godine, KIZK je odbila zahtev sa obrazloženjem da podnosilac zahteva nije dostavio zakonski valjane činjenice i dokaze kako bi ustanovio pravo nad imovinama koje su predmet njegovog zahteva. Podnosilac zahteva i njegov otac su kontaktirani od strane Izvršnog sekretarijata Kosovske agencije za imovinu i potvrdili su činjenicu da je nosilac imovinskog prava imovine u zahtevu zamenio imovine u zahtevu za tuženom stranom za drugu imovinu, u površini od 60 ari. Što više, podnosilac zahteva i njegov otac su potvrdili okolnost da je brat nosioca imovinskog prava ponovo prodao tuženoj strani parcelu u površini od 60 ari, te da oni žele da im se vrati polovina parcele. Izvršni sekretarijat je pozitivno verifikovao sva dokumenta koja je dostavio podnosilac zahteva.

Dana 08. avgusta 2012. godine, odluka KIZK je uručena podnosiocu zahteva.

Dana 02. oktobra 2012. godine, tužena strana je primila obluku KIZK ali nije podneo odgovor na žalbu.

Žalilac je napao odluku KIZK i naveo da je odluka doneta na osnovu pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja kao i pogrešne primene materijalnog prava, i zahtevao od Suda da usvoji njegovu žalbu i potvrdi njegovo imovinsko pravo vraćanjem imovine u ponovni posed. Dodatno, u njegovoj žalbi žalilac je izjavio da su nepokretne imovine koje su pitanje imovinskog

zahteva su početno pripadale porodici S. i njihovom dedi R. S., te nakon njegove smrti imovinu su nasledili N.S., njegov otac B. S. i D. S.. Dalje, on je izjavio da on nikada nije potpisao kupoprodajni ugovor sa tuženom stranom, L. A., ili bilo koji drugi dokumenat povodom zamene imovina.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva jer je ista uložena u zakonski određenom vremenskom roku od 30. Dana od dana prijema odluke, u smislu člana 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, o rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu.

Vrhovni sud zaključuje da odluka KIZK na koju je uložena žalba doneta na osnovu bitne povrede odredbi člana 182. stav 2 pod-stav (b) ZPP i člana 3.1 UNMIK Uredbe zamenjene Zakonom br. 03/L-079, a to su povrede apsolutne prirode koje ovaj sud razmatra ex officio. Prema tome, u smislu ovog pravnog osnova, odluka na koju je uložena žalba se treba poništiti odbacivanjem imovinskog zahteva pošto isti spadaju van okvira nadležnosti ovog suda, kao i KIZK, u smislu člana 198 stav 1 ZPP.

Prema tome, odluka KIZK se treba poništiti i imovinski zahtev odbaciti (član 11.4 UNMIK Uredba 2006/50, zamenjena Zakonom br. 03/L-079).

U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako podnosilac zahteva ne samo dokaže pravo nad nepokretnom imovinom već takođe i da on/ona nije u stanju da uživa to pravo iz okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

Na osnovu zakonskih odredbi člana 1 i člana 5 UNMIK Administrativnog naređenja 2007/5, podnosilac zahteva – B. S. je podneo zahtev u ime njegovog oca B. S. kao nosioca imovinskog prava.

Dana 28. septembra 2008. godine, nosilac imovinskog prava nad imovinom koja je predmet imovinskog zahteva B. S. (otac podnosioca zahteva) kao i podnosilac zahteva B. S. su potvrdili da su u 1979. godini zamenili parcele u zahtevu sa parcelama podnosioca zahteva u površini od 60 ari. Oni su takođe potvrdili da je polovina parcele od 60 ari, koju su koristili do 1999. godine, bila zauzeta od strane tuženika. Štoviše, oni su izjavili da je D. S. – brat nosioca imovinskog prava, prodao ostatak polovine parcele L. A. a ne čitavu parcelu. Uzimajući u obzir celokupnu površinu parcela, navodi

žalioca se ne odnose na datum gubitka poseda nad polovinom parcele u različito vreme. Zamena nepokretnih imovina između nosioca imovinskog prava i tužene strane je takođe potvrđena od strane sina tužene strane, koji je dodao da su u međuvremenu kupili dodatnih 60 ari od strane D.S., sa odobrenjem njegovog brata B. S.

Dodatno, podnosilac zahteva/žalilac kao i nosilac imovinskog prava parcela potvrđuje činjenicu da su prodali zamenjenu polovinu od 60 ari tuženoj strani. Na osnovu dokaza, može se bez sumnje potvrditi da KIZK, odnosno Žalbeno veće Vrhovnog suda, nije nadležno da odluči u ovom posebnom sudskom sporu, jer je na osnovu utvrđenih činjenica i administriranih dokaza nije dokazano da su podnosilac zahteva i nosilac imovinskog prava bili raseljeni sa imovine u zahtevu i izgubili posed i korišćenje ovih imovina kao rezultat okolnosti koje su direktno povezano ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se desio na Kosovu između 27. februara 1999. godine i 20. juna 1999. godine. Posed je izgubljen dosta pre događaja u 1988/1999. godini – i to u 1979. godini.

Prema tome, zbog gore navedenih razloga i u smislu člana 3, stav 1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, imovinski zahtev podnosioca zahteva se treba odbaciti i poništiti odluka KIZK iz razloga što ova pravna stvar spada van okvira nadležnosti KIZK ili Žalbenog veća Vrhovnog suda.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Sudska tarifa za ulaganje presude (član 10.11 AN 2008/2): 30 €
- Sudska tarifa za donošenje presude za odbacivanje zahteva je određena u maksimalnom iznosu od 30 evra, na osnovu člana 10.15 u vezi sa članom 10.1 AN br. 2008/2 of the Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi.

Žalilac će snositi ove sudske troškove pošto je isti podneo neprihvatljiv imovinski zahtev. Dalje, žalilac/podnosilac zahteva je bio obavešten povodom ove činjenice ali je ipak podneo zahtev. U smislu člana 46. Zakona o sudskim taksama, kada je lice sa prebivalištem ili boravištem u inostranstvu obavezno da plati sudsku taksu završni rok za uplatu iste ne može biti manji od 30. dana a ni veći od 90. dana. Sud je odlučio da završni rok u ovom predmetu bude 90. (devedeset) dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX predsedavajući sudija

Esma Erterzi, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar